

No sé si ho sabré explicar

Quan veus, quan vius, ni que sigui per uns pocs dies, els camps de refugiats, que ni el vent ni la sorra no han sepultat, com sí ho ha fet la nostra memòria col·lectiva, quaranta dos anys després de la fugida de la ignomínia i la traïció.

Quan veus, quan vius, durant unes poques hores la força d'un poble que oblidat per tothom segueix lluitant, resistint amb creixent força no violenta, per recuperar la seva terra, per foragitar l'invasor, per recuperar els seus recursos espoliats amb el nostre silenci complaent, amb la nostra complicitat per tenir un plat a taula farcit d'adobs i d'uns pops que de gallecs en tenen ben poc.

Quan veus, quan vius, que, malgrat la justícia sigui lenta, molt lenta, els dóna la raó, "que sí que els fosfats i que la pesca són d'ells"... . Què podem fer perquè, per una vegada a la vida els estats, les empreses i els sindicats... no tanquin files per mantenir privilegis i refacin tractats justos amb els seus legítims propietaris?

No sé si ho sabré explicar.

Quaranta dos anys esperant poder fer un referèndum d'autodeterminació acordat per Nacions Unides i boicotejat per Marroc amb el suport de França i el silenci de la potència encara colonial d'Espanya. Sí, és el darrer referèndum del procés de descolonització d'Àfrica! Pactat després d'aturar la guerra i amb una força armada de Nacions Unides per assegurar que es pugui fer! I que observa la impunitat de la violació contínua dels drets humans, amb contínues tortures, desaparicions, cadenes perpètuas i exiliats...

No sé si ho sabré explicar.

Cada poble és cada poble. Però allò que ens lliga amb ells ens fa especialment co-responsables. Aquests dies sentia que ens mereixerem més la nostra autodeterminació si aconseguim que ells recuperin la seva independència. Un primer gest de política internacional: que tots els partits catalans donin suport explícit al dret del sahrauís i que la societat sencera deixem de comprar el peix i el pop espoliat pel Marroc –espoli confirmat per la recent sentència del tribunal europeu-, mentre els pescadors europeus no signin un nou tractat directament amb els sahrauís.

No sé si ho sabré explicar.

Només l'aliança efectiva entre pobles per alliberar-se de l'ocupació obre la via a que, tarda o d'hora, tots puguem aconseguir-ho.

Martí Olivella

Tindouf, 27 febrer 2018.

42è aniversari de la creació de la República Àrab Sahrauí Democràtica.